

RIKTLINJER

EUROPEISKA CENTRALBANKENS RIKTLINJE (EU) 2017/697

av den 4 april 2017

om de alternativ och handlingsutrymmen som nationella behöriga myndigheter ges genom unionsrätten avseende mindre betydande institut (ECB/2017/9)

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DENNA RIKTLINJE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 6.1, 6.5 a och 6.5 c, och

av följande skäl:

- (1) Det är Europeiska centralbankens (ECB) ansvar att säkerställa att den gemensamma tillsynsmekanismen fungerar på ett effektivt och enhetligt sätt. ECB utövar tillsyn över systemets sätt att fungera för att säkerställa en enhetlig tillämpning av hög tillsynsstandard och enhetliga resultat av tillsynen i alla deltagande medlemsstater. ECB får utfärda riktlinjer till nationella behöriga myndigheter enligt vilka tillsynsuppgifter ska utföras och tillsynsbeslut ska antas av nationella behöriga myndigheter.
- (2) Enligt förordning (EU) nr 1024/2013 och Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 (ECB/2014/17) ⁽²⁾ ska ECB säkerställa en konsekvent tillämpning av tillsynskraven för kreditinstitut i de deltagande medlemsstaterna.
- (3) Som den behöriga myndigheten enligt förordning (EU) nr 1024/2013 har ECB tillämpat flera av de alternativ och utnyttjat det handlingsutrymme som ges genom unionsrätten genom Europeiska centralbankens förordning (EU) 2016/445 (ECB/2016/4) ⁽³⁾ avseende sådana kreditinstitut som har klassificerats som betydande.
- (4) Även om de nationella behöriga myndigheterna har det primära ansvaret för hur de relevanta alternativen och det relevanta handlingsutrymmet utnyttjas avseende mindre betydande institut, ingår det i ECB:s överordnade tillsynsroll inom den gemensamma tillsynsmekanismen att främja en konsekvent tillämpning av alternativen och handlingsutrymmet avseende både betydande och mindre betydande institut. Detta säkerställer att a) tillsynen över alla kreditinstitut i de deltagande medlemsstaterna genomförs på ett enhetligt och effektivt sätt, b) det enhetliga regelverket för finansiella tjänster tillämpas på samma sätt för alla kreditinstitut i de deltagande medlemsstaterna samt c) att alla kreditinstitut omfattas av tillsyn av högsta kvalitet.
- (5) För hitta en avvägning mellan dels behovet av att säkerställa en enhetlig tillämpning av tillsynsstandarder mellan betydande och mindre betydande institut och dels proportionalitetsprincipen, har ECB identifierat vissa av de alternativ och handlingsutrymmen som den utövade i förordning (EU) 2016/445 (ECB/2016/4) som bör utövas på samma sätt av de nationella behöriga myndigheterna när de utövar tillsyn över mindre betydande institut.

⁽¹⁾ EUT L 287, 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ramförordning om den gemensamma tillsynsmekanismen [SSM]) (ECB/2014/17) (EUT L 141, 14.5.2014, s. 1).

⁽³⁾ Europeiska centralbankens förordning (EU) 2016/445 av den 14 mars 2016 om de alternativ och det handlingsutrymme som ges genom unionsrätten (ECB/2016/4) (EUT L 78, 24.3.2016, s. 60).

- (6) Alternativ och handlingsutrymmen som beviljas de nationella behöriga myndigheterna avseende kapitalbaskrav enligt artiklarna 89.3, 178.1 b och 282.6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽¹⁾, samt även de övergångsbestämmelserna enligt artiklarna 471.1, 478.3 a och 478.3 b i samma förordning, påverkar nivån och kvaliteten på de föreskrivna kapitalbaskraven samt kapitalrelationerna för mindre betydande institut. Av olika orsaker bör dessa alternativ och handlingsutrymmen tillämpas på ett försiktigt och enhetligt sätt. På så sätt kan man säkerställa att a) riskerna som härrör från kvalificerade innehav i företag utanför den finansiella sektorn kan beaktas på ett adekvat sätt, b) definitionen av fallissemang används på ett konsekvent sätt vad gäller lämpligheten och jämförbarheten av kapitalbaskraven samt c) att kapitalbaskraven för transaktioner med en icke-linjär riskprofil eller för betalningsben och transaktioner med skuldförbindelser som underliggande instrument för vilka institutet inte kan fastställa deltavärdet eller den modifierade durationen beräknas på ett korrekt sätt. En harmoniserad tillämpning av övergångsbestämmelserna avseende avdrag för andelar i försäkringsbolag och uppskjutna skattetillgångar kommer att säkerställa att den stramare definitionen av kapitalkrav som införs genom förordning (EU) nr 575/2013 genomförs av alla kreditinstitut i de deltagande medlemsstaterna inom rimlig tid.
- (7) Alternativ och handlingsutrymme avseende undantaget för vissa exponeringar från tillämpningen av bestämmelser om stora exponeringar enligt artikel 395.1 i förordning (EU) nr 575/2013 bör tillämpas konsekvent på både betydande och mindre betydande kreditinstitut för att säkerställa lika konkurrensvillkor för kreditinstitutet i de deltagande medlemsstaterna, för att begränsa riskkoncentrationer som uppstår till följd av specifika exponeringar samt för att säkerställa att samma minimistandarder tillämpas inom den gemensamma tillsynmekanismen när man bedömer huruvida de regler som uppställs i artikel 400.3 i samma förordning efterlevs. Man bör särskilt begränsa sådana koncentrationsrisker som utgår från säkerställda obligationer som omfattas av artikel 129.1, 129.3 och 129.6 i förordning (EU) nr 575/2013 och exponeringar mot, eller garanterade av, delstatliga regeringar eller lokala myndigheter i medlemsstater där sådana krav skulle tilldelas riskvikten 20 procent enligt del tre avdelning II kapitel 2 i förordning (EU) nr 575/2013. För exponeringar inom en grupp, inklusive andelar eller andra typer av innehav, måste man säkerställa att beslutet om att undanta dessa exponeringar från tillämpningen av bestämmelserna om stora exponeringar baseras på en noggrann bedömning i enlighet med bilaga 1 till förordning (EU) 2016/445 (ECB/2016/4). Det behövs gemensamma kriterier för bedömningen av huruvida en exponering, inklusive andelar eller andra typer av innehav, gentemot regionala eller centrala kreditinstitut till vilka kreditinstitutet är knutet i ett nätverk enligt bestämmelser i lag, bolagsordning eller motsvarande och vilka enligt dessa bestämmelser är ansvariga för likviditetsutjämning inom nätverket, uppfyller villkoren för ett undantag från reglerna om stora exponeringar i enlighet med bilaga 2 till förordning (EU) 2016/445 (ECB/2016/4). En sådan tillämpning bör säkerställa att betydande och mindre betydande institut som hör till samma nätverk behandlas på ett konsekvent sätt. Det alternativ som framgår av artikel 400.2 i förordning (EU) nr 575/2013 och beskrivs i denna riktlinje bör endast tillämpas om den relevanta medlemsstaten inte tillämpar det alternativ som framgår av artikel 493.3 i förordning (EU) nr 575/2013.
- (8) Alternativ och handlingsutrymmen som beviljas behöriga myndigheter enligt artikel 24.4 och 24.5 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 ⁽²⁾ för att beräkna utflöden från stabil inlåning från allmänheten som omfattas av ett insättningsgarantisystem i syfte att beräkna likviditetstäckningskraven bör utövas konsekvent för betydande och mindre betydande institut så att man säkerställer att kreditinstitut som omfattas av samma insättningsgarantisystem behandlas lika.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

Denna riktlinje specificerar vissa av de allmänna alternativ och handlingsutrymmen som enligt unionsrätten tilldelas behöriga myndigheter avseende tillsynskrav och som de behöriga nationella myndigheterna ska tillämpa på exakt samma sätt i förhållande till mindre betydande institut som ECB tillämpar de relevanta alternativen och handlingsutrymmena enligt förordning (EU) 2016/445 (ECB/2016/4).

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut (EUT L 11, 17.1.2015, s. 1).

*Artikel 2***Definitioner**

I denna riktlinje ska definitionerna i artikel 4 i Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 575/2013, artikel 2 i förordning (EU) nr 1024/2013, artikel 2 i förordning (EU) nr 468/2014 (ECB/2014/17) och artikel 3 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61 gälla.

KAPITEL II

ALTERNATIV OCH HANDLINGSUTRYMMEN AVSEENDE MINDRE BETYDANDE INSTITUT SOM FULLT UT MÅSTE SAMORDNAS MED LAGSTIFTNINGEN FÖR BETYDANDE INSTITUT

AVSNITT I

Kapitalbas

*Artikel 3***Artikel 89.3 i förordning (EU) nr 575/2013: riskviktning och förbud mot kvalificerande innehav utanför den finansiella sektorn**

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 90 i förordning (EU) nr 575/2013 och för beräkningen av kapitalkravet i enlighet med del tre i förordning (EU) nr 575/2013 ska de behöriga nationella myndigheterna kräva att mindre betydande institut tillämpar en riskvikt på 1 250 procent på det större av följande:

- a) Beloppet på kvalificerade innehav i företag som avses i artikel 89.1 i förordning (EU) nr 575/2013 som överstiger 15 procent av kreditinstitutets godtagbara kapital.
- b) Totalbeloppet på kvalificerade innehav i företag som avses i artikel 89.2 i förordning (EU) nr 575/2013 som överstiger 60 procent av kreditinstitutets godtagbara kapital.

AVSNITT II

Kapitalkrav

*Artikel 4***Artikel 178.1 b i förordning (EU) nr 575/2013: en gäldenärs fallissemang**

De behöriga nationella myndigheterna ska kräva att mindre betydande institut tillämpar principen "förfallna till betalning sedan mer än 90 dagar" för de kategorier av exponeringar som framgår av artikel 178.1 b i förordning (EU) nr 575/2013.

*Artikel 5***Artikel 282.6 i förordning (EU) nr 575/2013: säkringsmängder**

För de transaktioner som framgår av artikel 282.6 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de behöriga nationella myndigheterna kräva att mindre betydande institut använder den marknadsvärderingsmetod som framgår av artikel 274 i förordning (EU) nr 575/2013.

AVSNITT III

Stora exponeringar

Artikel 6

Artikel 400.2 i förordning (EU) nr 575/2013: undantag

De nationella behöriga myndigheterna ska utöva detta alternativ avseende undantag enligt artikel 400.2 i förordning (EU) 575/2013 avseende mindre betydande institut i enlighet med denna artikel och bilagan.

- a) De exponeringar som anges i artikel 400.2 a i förordning (EU) nr 575/2013 ska undantas från tillämpningen av artikel 395.1 i den förordningen för 80 procent av det nominella värdet på de säkerställda obligationerna, förutsatt att de villkor som framgår av artikel 400.3 i den förordningen uppfylls.
- b) De exponeringar som anges i artikel 400.2 b i förordning (EU) nr 575/2013 ska undantas från tillämpningen av artikel 395.1 i den förordningen för 80 procent av deras exponeringsvärde, förutsatt att de villkor som framgår av artikel 400.3 i den förordningen uppfylls.
- c) De exponeringar som anges i artikel 400.2 d i förordning (EU) nr 575/2013 ska vara undantagna från tillämpningen av artikel 395.1 i den förordningen, förutsatt att de villkor som framgår av artikel 400.3 i den förordningen, och som ytterligare specificeras i bilaga II till den här riktlinjen, uppfylls.
- d) De exponeringar som anges i artikel 400.2 e–k i förordning (EU) nr 575/2013 ska vara helt undantagna från tillämpningen av artikel 395.1 i den förordningen, förutsatt att de villkor som framgår av artikel 400.3 i den förordningen uppfylls.
- e) De behöriga nationella myndigheterna ska kräva att mindre betydande institut bedömer huruvida de villkor som anges i artikel 400.3 i förordning (EU) nr 575/2013, samt även i bilagan till den här riktlinjen avseende specifika exponeringar, är uppfyllda. De behöriga nationella myndigheterna får när som helst verifiera denna bedömning och kan begära att de mindre betydande instituten för detta ändamål lämnar in den dokumentation som omnämns i de relevanta bilagorna.
- f) Denna artikel ska endast tillämpas om den berörda medlemsstaten inte valt att utnyttja alternativet i enlighet med artikel 493.3 i förordning (EU) nr 575/2013, om att helt eller delvis undanta specifika exponeringar.

AVSNITT IV

Likviditet

Artikel 7

Artikel 24.4 och 24.5 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61: utflöden från stabil inlåning från allmänheten

De behöriga nationella myndigheterna ska kräva att mindre betydande institut multiplicerar med 3 procent det belopp för stabil inlåning från allmänheten som täcks av ett insättningsgarantisystem enligt artikel 24.4 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61, under förutsättning att kommissionen har gett sitt förhandsgodkännande enligt artikel 24.5 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61 och bekräftar att villkoren i artikel 24.4 är uppfyllda.

AVSNITT V

Övergångsbestämmelser enligt förordning (EU) nr 575/2013

Artikel 8

Artikel 471.1 i förordning (EU) nr 575/2013: undantag från avdrag av andelar i försäkringsbolag från kärnprimärkapitalposter

1. Under perioden 1 januari 2018 till den 31 december 2018 får de nationella behöriga myndigheterna tillåta mindre betydande institut att inte dra av andelar i försäkringsföretag, återförsäkringsföretag och försäkringsholdingbolag från kärnprimärkapitalposter i enlighet med artikel 471.1 i förordning (EU) nr 575/2013.

2. Från och med den 1 januari 2019 ska de behöriga nationella myndigheterna kräva att mindre betydande institut måste dra av andelar i försäkringsföretag, återförsäkringsföretag och försäkringsholdingbolag från kärnprimärkapitalposter.

3. Denna artikel ska inte påverka de nationella behöriga myndigheternas beslut enligt artikel 49.1 i förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 9

Artikel 478.3 a och 478.3 b i förordning (EU) nr 575/2013: tillämpliga procentandelar för avdrag från poster i kärnprimärkapital, primärkapitaltillskott och supplementärkapital

De nationella behöriga myndigheterna ska utöva detta alternativ avseende tillämpliga procentandelar för avdrag från poster i kärnprimärkapital, primärkapitaltillskott och supplementärkapital enligt artikel 478.3 a och 478.3 b i förordning (EU) nr 575/2013 enligt följande:

- a) Vid tillämpningen av artikel 478.1 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de tillämpliga procentandelarna för tillämpningen av artikel 469.1 a och 469.1 c i den förordningen vara 100 procent från den 1 januari 2018.
- b) Vid tillämpningen av artikel 478.2 i förordning (EU) nr 575/2013 ska den tillämpliga procentandelen vara 100 procent från den 1 januari 2018.
- c) Med avvikelse från punkt b ska, i fall där nationell lagstiftning föreskriver en 10-årig utfasning enligt artikel 478.2 i förordning (EU) nr 575/2013, de tillämpliga procentandelarna vara
  - i) 80 procent under perioden från och med den 1 januari 2018 till och med den 31 december 2018.
  - ii) 100 procent från och med den 1 januari 2019.
- d) De nationella behöriga myndigheterna ska inte tillämpa punkterna b och c på mindre betydande institut som, vid tidpunkten då denna förordning träder i kraft, omfattas av en omstruktureringsplan som godkänts av kommissionen.
- e) Om ett kreditinstitut som omfattas av punkt d köps upp av, eller fusioneras med, ett annat kreditinstitut medan omstruktureringsplanen fortfarande genomförs utan modifieringar avseende behandlingen av tillgångar som omfattas av uppskjutna skatter, ska de nationella behöriga myndigheterna tillämpa undantaget i punkt d för det förvärvande kreditinstitutet, det nya kreditinstitutet som är resultatet av sammanslagningen eller det kreditinstitut som övertar det ursprungliga kreditinstitutet, i samma utsträckning som det gällde för det uppköpta, fusionerade eller övertagna kreditinstitutet.
- f) Om det skulle uppstå oväntat stora konsekvenser av de avdrag som framgår av punkterna b och c som den nationella behöriga myndigheten anser är betydelsefulla, ska de mindre betydande instituten tillåtas att inte tillämpa punkterna b eller c.
- g) Om punkterna b och c inte tillämpas ska de behöriga nationella myndigheterna kräva att mindre betydande institut tillämpar nationella regler.

Denna artikel ska inte påverka nationell lagstiftning som redan är i kraft när den här riktlinjen träder i kraft, under förutsättning att sådan lagstiftning fastställer högre procentandelar än de som anges i punkterna a–c.

KAPITEL III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 10

Verkan och genomförande

1. Denna riktlinje får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. De nationella behöriga myndigheterna ska följa denna riktlinje från och med den 1 januari 2018, utom artikel 7 vilken de ska följa från och med den 1 januari 2019.

Artikel 11

Adressater

Denna riktlinje riktar sig till de nationella behöriga myndigheterna i deltagande medlemsstater.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 4 april 2017.

På ECB-rådets vägnar
Mario DRAGHI
ECB:s ordförande

BILAGA

Förutsättningar för att bedöma undantag från gränsen för stora exponeringar, i enlighet med artikel 400.2 d i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 6 c i den här riktlinjen

1. De behöriga nationella myndigheterna ska kräva att mindre betydande institut beaktar nedanstående kriterier när de bedömer huruvida en exponering som avses i artikel 400.2 d i förordning (EU) nr 575/2013 uppfyller förutsättningarna för ett undantag från gränsen för stora exponeringar, i enlighet med artikel 400.3 i förordning (EU) nr 575/2013.
  - a) För att bedöma huruvida den specifika karaktären hos exponeringen, den regionala eller centrala enheten eller förhållandet mellan kreditinstitutet och den regionala eller centrala enheten eliminerar eller minskar den risk som är förenad med exponeringen, enligt artikel 400.3 a i förordning (EU) nr 575/2013, ska mindre betydande institut granska om:
    - i) det finns några rådande eller förutsedda väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att motparten i tid ska kunna återbetala exponeringen till kreditinstitutet, i andra fall än återhämtning och rekonstruktion när de restriktioner som framgår av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU ⁽¹⁾ måste genomföras,
    - ii) de föreslagna exponeringarna stämmer överens med kreditinstitutets normala verksamhet och affärsmodell eller motiveras av nätverkets finansieringsstruktur,
    - iii) beslutsfattandet för att godkänna en exponering mot ett kreditinstituts centrala enhet samt övervakningen och granskningen av sådana exponeringar, i förekommande fall både på individuell och på konsoliderad nivå, liknar dem som används vid utlåning till tredje part,
    - iv) kreditinstitutets riskhanteringsförfaranden, IT-system och interna rapportering gör det möjligt att kontinuerligt övervaka och säkerställa att stora exponeringar gentemot dess regionala eller centrala enheter står i överensstämmelse med dess riskstrategi.
  - b) För att bedöma om återstående koncentrationsrisker kan hanteras genom andra lika effektiva metoder såsom de arrangemang, processer och mekanismer som anges i artikel 81 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽²⁾, enligt artikel 400.3 b i förordning (EU) nr 575/2013, ska mindre betydande institut granska om:
    - i) kreditinstitutet har fungerande processer, förfaranden och kontroller för att säkerställa att användningen av undantag inte medför en koncentrationsrisk som överstiger institutets riskstrategi,
    - ii) kreditinstitutet, inom ramen för sin övergripande riskkontroll, har gjort en aktiv bedömning av den koncentrationsrisk som uppstår på grund av exponeringar gentemot dess regionala och centrala enheter,
    - iii) kreditinstitutet har en riskkontroll som på ett lämpligt sätt övervakar de föreslagna exponeringarna,
    - iv) koncentrationsrisken som uppstår tydligt har, eller kommer att, identifieras i kreditinstitutets interna process för bedömning av kapitalbehov (ICAAP) och kommer att hanteras aktivt. Styrformer, processer och rutiner för att hantera koncentrationsrisken kommer att bedömas inom ramen för översyns- och utvärderingsprocessen.
2. Utöver villkoren i punkt 1 ska de behöriga nationella myndigheterna kräva att mindre betydande institut beaktar, när de bedömer huruvida den regionala eller centrala enheten till vilka kreditinstitutet är knutet i ett nätverk och som är ansvarigt för likviditetsutjämning enligt artikel 400.2 d i förordning (EU) nr 575/2013, huruvida den regionala eller centrala enhetens bolagsordning uttryckligen innehåller bestämmelser om sådant ansvar inklusive, men inte begränsat till, följande:
  - a) marknadsfinansiering för hela nätverket,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

- b) likviditetsclearing inom nätverket, enligt artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013,
  - c) tillhandahållande av likviditet till anslutna kreditinstitut,
  - d) absorbering av överskottslikviditet från anslutna kreditinstitut.
3. För att kontrollera huruvida villkoren enligt punkterna 1 och 2 är uppfyllda får de nationella behöriga myndigheterna begära att mindre betydande institut tillhandahåller nedanstående dokumentation.
- a) Ett brev, som undertecknats av kreditinstitutets rättsliga företrädare och godkänts av ledningsorganet, som bekräftar att kreditinstitutet uppfyller alla villkor för att bevilja ett undantag enligt artikel 400.2 d och 400.3 i förordning (EU) nr 575/2013.
  - b) Ett juridiskt utlåtande som utfärdats av antingen en utomstående och oberoende tredje part eller av en intern rättsavdelning och godkänts av ledningsorganet, som visar att det inte föreligger några hinder på grund av gällande lagar och föreskrifter (inbegripet skattelagstiftning) eller bindande avtal för att regionala eller centrala enheter i tid ska kunna återbetala exponeringar till kreditinstitutet.
  - c) En förklaring som undertecknats av den rättsliga företrädaren och godkänts av ledningsorganet som försäkrar att
    - i) det inte föreligger några praktiska hinder för att regionala eller centrala enheter i tid ska kunna återbetala exponeringar till kreditinstitutet,
    - ii) exponeringarna gentemot de regionala eller centrala enheterna motiveras av gruppens finansieringsstruktur,
    - iii) beslutsfattandet för att godkänna en exponering mot en regional eller central enhet samt övervakningen och granskningen av sådana exponeringar, hos den rättsliga enheten och på konsoliderad nivå, liknar dem som används vid utlåning till tredje part,
    - iv) kreditinstitutet, inom ramen för sin övergripande riskkontroll, har gjort en bedömning av den koncentrationsrisk som uppstår på grund av exponeringar gentemot de regionala eller centrala enheterna.
  - d) Dokumentation som undertecknats av företagets rättsliga företrädare och godkänts av ledningsorganet och intygar att kreditinstitutets bedömning, mätning och kontroll av risker är densamma som den regionala eller centrala enhetens och att kreditinstitutets riskhanteringsförfaranden, IT-system och interna rapporter gör det möjligt för ledningsorganet att kontinuerligt övervaka nivån på stora exponeringar, att dessa står i överensstämmelse med kreditinstitutets riskstrategi på den rättsliga enhetens nivå och i förekommande fall även på konsoliderad nivå samt uppfyller kriterierna för en sund intern likviditetshantering inom nätverket.
  - e) Dokumentation som visa att ICAAP tydligt identifierar riskkoncentration till följd av stora exponeringar mot regionala eller centrala enheter och att denna hanteras aktivt.
  - f) Dokumentation som visar att hanteringen av riskkoncentrationen överensstämmer med nätverkets återhämtningsplan.
-